

Piccole Suore Missionarie della Carità
(Opera Don Orione)
Casa generale
Via Monte Acero, 5 – 00141 Roma
www.suoredonorione.org

Zbaw nas, o Zbawicielu świata!

Prot. MG 12/22

List okólny na Wielki Post

Kochane Siostry!

W tym czasie, gdy do was piszę, docierają do nas pierwsze wiadomości o rozpoczęciu wojny na Ukrainie. Sytuacja jest bardzo poważna nie tylko dla tych dwóch bezpośrednio zaangażowanych w konflikt Narodów, ale również jest zagrożeniem dla całej Europy, a szczególnie dla krajów sąsiadujących, takich jak Polska i Rumunia. Wszystkie zdajemy sobie sprawę z absurdalności wojny i smutno jest patrzeć na niezdolność ludzkości do uczenia się na podstawie historii: wojny nigdy nie były dobrym rozwiązaniem, pokoju nie osiąga się poprzez wojnę, przemoc nie sprzyja rozwojowi, wolności nie daje się dominacja...

Papież wczoraj, w środowej katechezie, po raz kolejny wezwał rządzących do refleksji i dialogu oraz wystosował bolesny apel do wszystkich wierzących, aby 2 marca, w Środę Popielcową, ofiarowali post i abstynencję, prosząc Boga o dar pokoju.

Dlatego Wielki Post tego roku 2022 rozpoczniemy z większym zaangażowaniem, ofiarujemy wszystkie nasze modlitwy, wyrzeczenia, ofiary błagając serce Boże o dar pokoju i zakończenie wojny na świecie. Wiem, że odpowiemy z powagą, wiarą i ufnością prosząc Jezusa Księcia Pokoju o ten dar, ale aby modlitwa była skuteczna, musi jej towarzyszyć przede wszystkim konkretne zaangażowanie, troska o budowanie pokoju w naszych Wspólnotach, pokonując na co dzień „małe wojny”, nieraz ciche, które często są między nami. Będzie to najlepszy wkład w błaganie Boga o dar pokoju, szczególnie na Ukrainie.

Jak już wcześniej pisałam w liście zawierającym „*Wiadomości Zgromadzenia*”, który ostatnio otrzymaliście, propozycja na ten Wielki Post ma inną formę niż do tej pory.

Chciałabym wam przedstawić trzy propozycje wspólnego przeżywania tego mocnego czasu przygotowania do Wielkanocy uwzględniające kontekst Jubileuszu 150 lecia urodzin Księdza Orione i Oriońskiego Roku Powołaniowego, jak też kontekst rozpoczęcia Kapituł lokalnych przewidzianych na miesiąc maj i czerwiec:

1. Odzyskać komunikację
2. Powrócić do naszych Konstytucji
3. C celebrować nasze oriońskie powołanie

1. Odzyskać komunikację

Żyjemy zanurzeni w epoce komunikacji, w której dzięki technologiom cyfrowym i rozpowszechnionym na wyciągnięcie ręki aplikacjom pozwalającym nie tylko na przesyłanie wiadomości, ale przede wszystkim obrazów, głosów, filmów, możemy być informowani na bieżąco o wszystkim...

To naprawdę bardzo, piękna rzecz, którą jak wiecie, osobiście wykorzystuję w celu umacniania w nas ducha rodzinnego i dzielenia się tym, czym zajmują się nasze Siostry w świecie. Wiele z was jest wdzięcznych za tę inicjatywę, bo w ten sposób poszerzają się nasze serca i modlitwa, i czujemy się żywymi uczestnikami życia Zgromadzenia.

Jednocześnie, z niepokojem zauważamy pewną trudność w komunikowaniu się z otaczającymi nas osobami, z tymi, którzy z nami pracują, którzy współpracują w naszych dziełach miłosierdzia...

Często jesteśmy w nieustannej „komunikacji wirtualnej”, ale z trudem wchodzimy w „komunikację realną”, na którą składa się uwaga, słuchanie, skupianie się na „obecnych tu” ludziach. Mówię to, nie tylko w odniesieniu do postawy „mojej” czy „naszej”, ale także do postawy innych wobec „mnie”, wobec „nas”. Powiedzcie mi, czy nie czujecie się źle, gdy rozmawiacie z osobą, która zamiast patrzeć na Was i skupiać się na Was, nieustannie „podgląda” komórkę?

Drogie Siostry, myślę, że stoimy przed wielkim wyzwaniem, które nie oznacza „demonizowania” czy „porzucenia” narzędzi, którymi dzisiaj dysponujemy w komunikacji, ale raczej ustawienia wszystkiego na właściwym miejscu, przywrócenia wartości temu co jest naprawdę ważne, zrewidowania hierarchii wartości, poszukując we wszystkim bardziej ludzkiej i braterskiej jakości „prawdziwej” komunikacji.

Ważne jest, by nie mylić „informacji” z „komunikacją”... pierwsza jest jednokierunkowa: „ja ciebie informuję”, nieraz wchodzimy w pewien rodzaj „wyścigu informacyjnego”, kto pierwszy poda wiadomość!!!. Natomiast „komunikacja” jest otwarta: angażuje mnie w dynamikę „słowa”, „milczenia”, „słuchania”, „odpowiedzi”... jest to bardzo duża różnica, prawda? Myślę, że właśnie to, trzeba przekształcać, uzdrawiać i oczyszczać.

Centrum i sercem prawdziwej komunikacji jest „słowo”, słowo prawe i skuteczne; jej centrum i sercem jest „milczenie”, milczenie uważne i owocne. Tylko wtedy możemy mówić o komunikacji. Wiele problemów w naszych relacjach braterskich, we wspólnotach lub w miejscu pracy wynika ze słabej lub powierzchownej „komunikacji”.

Uważam, że trzeba odzyskać pewne „przestrzenie” autentycznego milczenia, które nie jest brakiem słów czy zamknięciem, ale przestrzenią dojrzewania konstruktywnych słów i wychodzenia z „tsunami” słów, ze swego rodzaju nieustannego „słowotoku” prowadzącego do powierzchownej i banalnej paplaniny lub plotek, które zamiast umożliwić nam prawdziwą komunikację i komunię, dialog i empatię, mogą uczynić nas więźniami egoistycznego indywidualizmu obojętnego na drugiego człowieka.

Tak więc, Siostry, pierwszą propozycją na przeżywanie okresu Wielkiego Postu jest podjęcie „wyzwania komunikacji”, rozpoczynając od nas, od naszej Wspólnoty.

Wielki Post to właściwy czas, aby się do tego przygotować, bez popadania w jałowe i bezużyteczne legalizmy, jest to czas dawania pierwszeństwa prawdziwej komunikacji poprzez dynamiki „milczenia i słowa”. Każda z was niech zobaczy, co i jak należy zrobić.

2. Powrócić do naszych Konstytucji.

Ta druga propozycja jest związana z poprzednią, ponieważ nasze Konstytucje i Normy Generalne są prawdziwym, uznanym, głębokim i charyzmatycznym „słowem”, które jest nam bliskie. Nasze Konstytucje są naszym przewodnikiem w drodze i pierwszym, zawsze aktualnym projektem życia. Na ten projekt życia z miłością, wolnością i entuzjazmem złożyliśmy nasze Śluby i on daje nam światło do wierności otrzymanemu powołaniu.

Niepokojem napawają, krążące od czasu do czasu słowa głoszące, że: „Konstytucje są nieaktualne”... lub „Śluby są już nieaktualne, posłuszeństwo wyszło z mody”, „Normy ograniczają moją wolność „...” struktury Zgromadzenia są duszące „...” dzisiaj nie potrzebujemy struktur...” itd. Przytaczam tylko niektóre wyrażenia krążące w naszych środowiskach.

Drogie Siostry, dobrze znacie moją mentalność i moje osobiste zaangażowanie w Odnówę naszej Rodziny zakonnej, by zmieniać naszą mentalność, która poprowadzi nas do bardziej autentycznego ŻK i bycia „na czele czasów”, ale to nie oznacza, że „wszystko” inne trzeba odrzucić! Nikt nie istnieje bez określonego porządku, bez organizacji, powiem Wam więcej, nikt: osoba, rodzina, instytucja, nie istnieje bez struktury.

Zadajmy więc sobie pytanie: kto daje życie strukturze? Z pewnością nie jest to abstrakcyjna „idea”, jak mówi Papież, ale ludzie, każdy człowiek, każda z nas osobiście. Siostry, nie ma sensu krytykowanie „struktur Zgromadzenia”, czy też braku ich aktualizacji, kiedy „ja”, „ty” w życiu

codziennym żyjemy w sprzeczności z nimi i „jako pierwsze” nie angażujemy się w budowanie dialogu, gościnności, uczestnictwa, szacunku, posłuszeństwa... wszystko to jest zawarte w naszych Konstytucjach.

Kiedy XI Kapituła Generalna w jednej z Decyzji, poprosiła o „zrewidowanie Konstytucji”, CIVCSVA stwierdziła, że nasze Konstytucje zostały już odnowione i nie potrzebują globalnej „rewizji”; wskazała jednak, że jeśli niektóre artykuły wymagają dostosowania do nowych rzeczywistości Zgromadzenia, mogą być jej przedłożone do zatwierdzenia wraz z odpowiednią motywacją. W ten sposób głos Kościoła nam potwierdził, że aspekt charyzmatyczny i teologiczny obecny w naszych Konstytucjach jest aktualny i słuszny, zgodny z Soborem Watykańskim II, jak również nauczaniem Papieża Franciszka.

Znając Konstytucje wielu innych Zgromadzeń, nieustannie powtarzam, że nasze są naprawdę piękne i aktualne, i coraz bardziej przekonuję się, że to nie „zmiana słów” zmienia rzeczywistość, ale nawrócenie mentalności i postaw.

Dlatego druga propozycja na czas Wielkiego Postu dotyczy zaangażowania się, by osobiście i jako Wspólnota dokonać głębokiej i synowskiej lektury i medytacji Konstytucji, która doprowadzi nas do „odkrycia na nowo” ich piękna, do odnowienia naszej więzi i naszego „tak” na wezwanie Pana, podejmując zadania, do których z miłości i dla miłości zobowiązaliśmy się podczas Profesji zakonnej: nie ze względu na prawo, ale z miłości. Każda z was niech zobaczy, co i jak to zrobić.

3. Celebrować nasze oriońskie powołanie.

Trzecia i ostatnia propozycja na czas Wielkiego Postu nawiązuje do tego, o czym wspomniałam w Wiadomościach Zgromadzenia i odnosi się do dwóch poprzednich propozycji, ponieważ chodzi nie tylko o przemianę naszej komunikacji i ponowne zakochanie się w wartościach naszej konsekracji obecnych w Konstytucjach, ale również o umiejętność wspólnego wspominania i celebrowania powołania.

Broszura z trzema spotkaniami wspólnotowymi, skupionymi wokół naszego powołania i odpowiedzi na powołanie, którą załączam do niniejszego okólnika, ma na celu uczynienie czasu Wielkiego Postu, czasem „Zmartwychwstania”, to znaczy ponownego odkrycia entuzjazmu „pierwszej miłości”, „pierwszego tak” i „rozpoczynania na nowo z Jezusem”, „rozpoczynania na nowo z Ks. Orione”, a zwłaszcza „rozpoczynania na nowo razem”: jako Wspólnota, jako Prowincja, jako Zgromadzenie. Rozpocząć na nowo, by dojść do Paschy piękniejszymi, radośniejszymi, siostrami, orionistkami zmierzającymi ku celebracji Kapituł lokalnych.

Realizację tej propozycji powierzam każdej Wspólnocie oraz waszej kreatywnej miłości i przynależności do Zgromadzenia.

Z Maryją zawsze ...

Drogie Siostry, Maryja jest w tym naszą matką i wzorem. Ona była najbardziej wolną kobietą, ponieważ była najbardziej posłuszną powołaniu Ojca; Maryja była kobietą najpiękniejszą, ponieważ potrafiła ukształtować w sobie postawy i uczucia Syna; Maria była kobietą najbardziej komunikatywną, ponieważ wiedziała, jak powitać drugą osobę w milczeniu; Maryja była kobietą najradośniejszą, ponieważ potrafiła przyjąć w sobie światło i moc Ducha Świętego; Maryja była kobietą najodważniejszą, ponieważ wiedziała, jak połączyć swoje życie i całą swoją istotę z Krzyżem i Paschą Chrystusa.

Spójrzmy na Maryję, obejmijmy Maryję, podążajmy za Maryją, a dojdziemy do Jezusa i staniemy się świętymi! Będziemy zjednoczone w naszych zobowiązaniach, razem będziemy radośnie świętować Wielkanoc i obejmujemy się w chóralnej pieśni Alleluja, bo życie zawsze zwycięża śmierć! Życzę dobrej wielkopostnej drogi!

z braterskim pozdrowieniem w Panu

Sr M. Mabel Spagnuolo
Przełożona generalna

Tortona, Casa Madre, 24 luty 2022.